

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 36. Guido Paræus Coloniae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

tuit, qua objecta publice dilueret, ac eum ^{Sæcul. XIII.}
 in finem Concilium convocat Parisiis, ^{A. C. 1201.}
 cui Archiepiscopi, Regni hujus Episcopi,
 & Doctores Parisienses interfuerunt.
 Siftitur Evraudus, prodeunt testes, com-
 plura argumenta ex variis Scriptis ad-
 ducuntur, maximeque Hugone Episco-
 po Antisiodorensi contra eum insisten-
 te, Hæreticus esse convincitur. Judicio
 finito potestati sæculari traditur. Atta-
 men prius Comiti Nivernensi redditus
 est, ut ille administrationis rationem
 exigere posset. Tum Nivernum redu-
 ctus, spectante & lætitiâ profitente
 populo, flammis exurit. Erat Evrau-
 do nepos, Guilielmus nomine, Canoni-
 cus Nivernensis, eadem Hæresi infectus,
 qui intelligens, propinquo suo damnato,
 se amplius latere non posse, ad provin-
 ciam Narbonensem divertit, ubi Hære-
 ticus carissimus maximoque honore cul-
 tus fuit, tum quod excellens ingenium
 a natura accepisset, tum quod scientias
 se in Francia, id est, in omnium scientia-
 rum purissimo fonte, hausisse jactaret.
 Ceterum, mutato nomine, Theodoricus
 dici volebat.

*Petr. Hist.
Albig.*

§. XXXVI.

Guido Paræus Colonia.

Octavianus Legatus eodem anno Tre-
 cas in Campaniam profectus est,
 quo

Sæcul XIII.

A.C. 1201.

*De negot.**ep. 51.**Ital. Sæc.**to. I. p. 230.*

quo etiam paulo post Episcopus Prænestinus, Papæ in Germania Legatus, se contulit. Is appellabatur Guido Paræus, natione Francus, olim Monachus & deinde Abbas Cisterciensis, ab Innocentio Papa Cardinalis Episcopus Prænestinus anno millesimo centesimo nonagesimo octavo creatus. Postquam accepta mandata Octaviano communicavit, ambo statuerunt; præmittendum esse Philippum Papæ Notarium & Ægydium ejus Acolythum, ut Regi Ottoni colloquerentur, ac ad convocandos Imperii Principes dies certus & locus præstituerentur. Hi duo Delegati Philippus & Ægydus Ottonis juramentum, quo se Pontifici devinciebat, Novesii in Diocesi Coloniensi die octava Junii anno millesimo ducentesimo primo receperunt. Promittebat Otto Pontificis præsidium, ad patrimonium Ecclesiæ Romanæ, præsertim Siciliam conservandam.

*ep. 77.**Annal.**Godef. 1201.*

Guidonem S. Sedis Nuncium ad se venire rogatum Rex Otto Aquisgrani magno lætitiæ sensu excepit. Tum ambo Coloniam divertentes, ad Festum S. Petri, videlicet sub finem mensis Julii, non nullos Principes ibi habuerunt, qui præfixa die advenerant. Sed ad aliquos mandata Legati non pervenerant, alii iis acceptis parere noluerant, alii ne ea ad se deferri possent, urbes & ædes clauferant,

ferant, ut Archiepiscopus Moguntinus Liupoldus, atque Episcopi Spirensis ac Wormatiensis, alii nuncios, ad se missos, suspensos strangulari iusserant. Ubi igitur Legatus Coloniae fuit, illis Principibus, qui praesto erant, convocatis, Papae Epistolas ostendit, quibus Ottonem Regem recipiebat, ejusque approbabat Electionem. Tum auctoritate Sacrae Sedis eundem Regem Romanorum publice promulgavit, omnes illos, qui obistere praesumerent, inprimis Philippum Sueviae ejusque Fautores excommunicans. Haec Declaratio omnium in eo Conventu praesentium applausu excepta est; atque Legatus, ut coronam in Ottonis fronte stabiliret, alium Conventum Corbejae in Saxonia celebrandum indixit. Guidonem Coloniae commorantem adiit Sigefridus, electus Archiepiscopus Moguntinus, quem Presbyterum ordinavit, & deinde consecravit Episcopum. Tumque Sigefridus, acceptis a Legato & ab Ottone Rege literis commendatitiis, Romam profectus est, ubi ei Papa, confirmata electione, Pallium concessit.

Præterea illo tempore, quo Coloniae versabatur, Guido Paræus Legatus præcepit, ut, cum in Missa Hostia elevatur, omnis populus in Ecclesia, audito crepitaculi strepitu, prosterneretur, Misericordiam

Sæcul. XIII.

A. C. 1201.

Cesar. Mirabilis. IX. c. 51.

Sæcul. XIII. cordiam Dei implorans, usque dum con-
 A.C. 1201. secratio Calicis esset peracta. Rursus
 ipse iussit, ut, cum Sacramentum ad in-
 firmos deferretur, pulsator vel juvenis
 Clericus Sacerdotem præcedens tintina-
 bulum concuteret, quo populus in pla-
 teis & in ædibus, Jesum Christum ado-
 rare moneretur. Hæc utriusque pia
 consuetudinis origo est.

Chapoville
to. 2. p. 199.

Idem Guido Legatus, cum Leodii
 versaretur, Constitutionem edidit a Ca-
 nonicis servandam, præcipue ut eos e
 monasteriis suis non egredi, sed Officiis
 divinis assidue vacare compelleret. In-
 ter alia statuit; Canonici extra Dormito-
 rium commune sine licentia Decani nun-
 quam dormiant. In Refectorio simul
 omnes manducant. Beneficiis suis pri-
 ventur Clerici, Ordinibus sacris insigni-
 ti, qui post trinam admonitionem pellic-
 ces, quas domi sustentant, non ejece-
 rint. Hujusmodi autem mulieres ex-
 pulsas quilibet utpote excommunica-
 tionis fulmine tactas devitet. Omnes
 libri, qui de Scriptura sacra agunt, vel
 Francorum vel Germanorum lingua scri-
 pti, tradantur Episcopis, qui eos illis,
 quibus visum fuerit, reddent. Hæc Sta-
 tuta anno millesimo ducentesimo secun-
 do consentiente Episcopo Leodiensi, Hu-
 gone de Pierrepont, & Capitulo, condi-
 ta sunt.

§. XXXVII.